[Stensballe.]
hvervenes Side, gennemført. Jeg skal nu gennemgaa de Ændringsforslag, der er Enighed om hos et Flertal, og jeg skal opholde mig noget ved de vigtigere Forslag og Tanker, der er fremkommet, men som ikke har kunnet gennemføres. Jeg tror at turde sige, at de Ændringer, der er blevet lagt mest Vægt paa fra Organisationernes Side, er blevet gennemført (*Schovelin:* Det er forkert!). Ikke efter de Opfattelser, der er gjort gældende i Henvendelserne fra de paagældende Organisationer.

Ændringsforslag Nr. 1 er rent redaktionelt, og det skal jeg ikke opholde mig ved. Ved Ændringsforslag Nr. 2 foreslaas Udtrykket „utilbørlig" som Karakteristik af Prisen erstattet med „aabenbart urimelig". Det imødekommer et Ønske, der er fremsat først af Industriraadet, senere af andre Organisationer. Industriraadet begrunder sit Ønske med, at man kender dette Udtryk fra Købelovens § 6, og derigennem maa der siges ved Domspraksis at være skabt et nogenlunde fast afgrænset Retsbegreb. Jeg skal, som jeg sagde før, henvise til saavel Industriraadets som De samvirkende Købmandsforeningers og De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentations Henvendelser. Det er et Ændringsforslag, som der, efter hvad der mundtlig er udtalt for mig, lægges særdeles Vægt paa fra de tre Organisationers Side. Tillige gaar Ændringsforslaget ud paa, at Prisaftalen skal enten tilsigte eller ogsaa have medført en saadan aabenbart urimelig Pris. Herved imødekommes ogsaa et Ønske fra Industriraadets Side.

Ændringsforslag Nr. 3 indeholder en ny Affattelse af § 3. Der sker herved den Ændring, at Udvalget ikke selv kan tage Initiativ, men dets Beføjelse, dets Opgave er at undersøge og sigte de Begæringer, der indgaar til Udvalget, Begæringer, som skal være skriftlige og motiverede. Fremdeles er det slaaet fast i Ændringsforslaget, at der ikke kan tages Hensyn til anonyme Henvendelser, og endvidere, at der kun kan behandles Begæringer; Udvalget kan altsaa ikke behandle Forespørgsler om, hvorvidt en eller anden tilsigtet Prisaftale kan undgaa, *hvis* der indgives Begæring om Undersøgelse, at komme til Retsafgørelse.

Der er to Ønsker fra Organisationerne, som ikke er blevet optaget i dette første Afsnit, de første 3 Paragraffer, og jeg skal kortelig nævne dem. Der er først og fremmest fra Industriraadet og i Forbindelse dermed fra Købmandsorganisationerne og fra Fællesrepræsentationen for de københavnske Handelsforeninger udtalt Ønske om, at Tjenesteydelser skulde indgaa i Lovteksten. Vi har ogsaa fra vor Side formuleret et Forslag i saa Henseende, saaledes som vi har ment at kunne forsvare at søge det gennemført. Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at de første Ændringsforslag, der blev fremsat, blev fremsat til Overvejelse, fremsat for at fremskynde Arbejdet og i en Formulering, hvori vi fra vor Side kunde være med til at gennemføre dem. I det nævnte Forslag stod der, at Aftaler om Tjenesteydelser af væsentlig Betydning for Samfundet skulde falde ind under Loven, og det var vi villige til at søge gennemført, men under Forhandlingerne blev det stillet som Betingelse fra Regeringspartiernes Side, at Ændringen skulde begrænses til kun at gælde de selvstændige erhvervsdrivende, og da Venstre ikke kan gaa med til en Lovgivning, som klassedeler Folket, har vi ikke kunnet medvirke til at søge den saaledes ændrede Form for Ændringsforslaget gennemført. Jeg forstod, at man var bange for, at kollektive Overenskomster, Overenskomster mellem modstaaende Organisationer, ogsaa skulde falde ind under Loven. Jeg tror i og for sig, at denne Frygt i Praksis er ret ugrundet. Jeg vægrer mig ved at tro, at der i Almindelighed sluttes Overenskomster mellem Arbejdsgivere paa den ene Side og Arbejdere paa den anden Side, der skulde kunne paadømmes som aabenbart urimelige, som fastsættende aabenbart urimelige Priser for Tjenesteydelser. Men paa den anden Side maa jeg erkende, at der kan være visse Forhold, hvor der kunde være Tale om, og hvor det efter min Opfattelse kunde være berettiget, at saadanne Overenskomster kom med. Jeg skal eksempelvis nævne et Forhold, som jeg faldt over i den Tid, jeg var Trafikminister. Der blev præsenteret mig en Overenskomst mellem Skræddermestrene her i Landet og Svendene, hvorefter der for Syning af Uniformer skulde betales en langt højere Pris for konfektionssyet Arbejde, end der betales i den almindelige Handel. Saa vidt jeg erindrer — jeg saa Overenskomsten, men jeg har den ikke —, skulde der betales omtrent det samme for konfektionssyet Arbejde til Stat, Kommune og koncessionerede Virksomheder, som om det var almindeligt skræddersyet Arbejde. Jeg kan ikke sige andet end, at jeg personlig maa finde, at en saadan Prisfordyrelse overfor Stat, Kommune og koncessionerede Virksomheder, aftalt mellem to Organisationer, har medført aabenbart urimelige Priser overfor Staten, Kommunerne og de koncessionerede Virksomheder. Og der kan